

Abstrakt

Tak jako z velké části západní Evropy tak i z české krajiny dramaticky mizí obojživelníci. Tento nepříznivý trend nastal vlivem několika faktorů, z nichž je bezesporu nejvýznamnější ztráta vhodných reprodukčních ploch.

Během let 2009 a 2010 jsem na částech území bývalých okresů Liberec, Jablonec nad Nisou a Semily monitoroval celkem 31 nádrží, v nichž se rozmnožovali skokan hnědý (*Rana temporaria*) a ropucha obecná (*Bufo bufo*). Na těchto lokalitách jsem sledoval několik proměnných prostředí, o kterých jsem předpokládal, že mohou mít vliv na úspěšný vývoj obojživelníků od vajíčka až do stádia metamorfózy. Úspěšnost vývoje jsem určoval spočítáním snůšek v jarních měsících a posléze zjištěním, kolik pulců se v nádrži dožilo přeměny.

Z výsledků mnohonásobné lineární regrese vyplývá, že vývojová stádia skokana hnědého negativně reagují na stoupající nadmořskou výšku a na vzrůstající počet vajíček na jednotku plochy nádrže. Naopak lépe se jim daří ve větších, alespoň částečně zastíněných nádržích, ve kterých dochází ke kolísání hladiny. Pro ropuchu obecnou jsou vhodné nepříliš hluboké, částečně zastíněné nádrže, se stabilní výškou hladiny, porostem vodní vegetace a s volnými břehy. Také se podařilo zjistit, že vajíčka a pulci ropuchy negativně reagují na přítomnost čolků a na vzrůstající počet vajíček na plochu nádrže i na plochu mělčin.

Ukázalo se, že pro různé druhy obojživelníků jsou vhodné rozdílné nádrže. Vybudováním dostatečně husté sítě reprodukčních ploch můžeme těmito citlivým živočichům zajistit návrat do krajiny. Pouze zakládání a obnova lokalit vhodných pro život a rozmnožování obojživelníků může pomoci k záchraně mnoha dnes ohrožených druhů.